

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Apostoli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

ET si fructum ex laboribus perceptum indicare velint, caput huiusmodi floribus & corollis redimitum faciant, corymbosque & ferta hinc inde cornibus suspendant: cujusmodi fascia molem Æliam ambibat, ut frustra quædam, quæ adhuc integra operis parte permanerunt, ostendant: si ve id sacrificiorum, videlicet Tauroboli, aut quid huiusmodi, sit indicium, cum juxta vicissim & patina adsculpi soleat, quod præcipue in templorum parietibus, inter triglyphos ubiq; spectamus, ea que de causa capita illa coronata plurimum habentur: sive larga laborum præmia interpretari malimus, ut Romæ in eadem Adriani mole patina, munificentiam, Bovillo capite, labores, sive res fortiter gestas ostentantibus. Nam post vitæ præclaræ actû cursus laboresq; superatos, apothecis ipsa præmium Imperatoris familiis decernebatur, aut excitabantur mausolea, vel pyramides, vel columna, quæ ibi conditos supra mortales erectos gloria commonstrarent. Apud Petrum Molinum Romæ vidimus athenum Bovis caput antiquissimi operis scite factum & venuste, quod olim fuit ad trabis allicujus simam, aut mutilum, aut coronam, pro futura accommodatum, eo omnino gestu factum, ut laborioso nixu aliquid sustentasse videatur: est enim caput gutturi appressum crispantibusq; palearibus conatus speciem ostentat, quod dubio procul ad tolerantia laborisque significatum referendum est. Memorabile sane veterum Germanorum institutum fuit, uxori ducendæ Boves junctos, frænatum Equum, & scutum cum framea gladioque mittere dotis nomine, ut uxor (ait Tacitus) venire se laborum periculisq; sociam his incipientis matrimonii auspiciis admoneretur, idem in pace, idem in præliis passuram, auferamque. Laborem enim juncti Boves, bellum paratus Equus, & data arma denunciabant. Apud authores Græcos invenias Bovem, quod terræ laboribus exercendis sit destinatus, γαστρον appellari. Apud Mathematicos Tauro ascendente genitos, laboriosos atque perpetuæ deditos servituti, propterea quod animal ad jugum præcipue natum est. Qua de causa Tyrrius Carthaginem ædificare aggressis, intermissum opus est Bovillo capite ad invento, alioque urbis mœnia translata: videbatur enim ostentum id nil nisi laborem & anxietatem minitari, donec Equi mox ad invento capite, læti a cresq; belli signum exceperent. Horum alterum Virgilius dissimulavit, qui fabulam scribebat, non historiam, rem tamen agnovisse visus, quod *bello genus intrahabile futurum dixit, sed facilem victu per secula gentem*: quippe quæ vel jugum acceptura esset, vel freno coercenda, quamvis non, postremi nominis interpretes *facilem victu* interpretari malint, ad victum comparandum: qua in sententia Servius est.

Germanorum olim mos in ducendâ uxore.

ABSURDA RES. CAP. XXIII.

ATque ne à Bove & Equo longius discedamus, est illud ex horum alterutro hieroglyphicum: ut cum absurde & imperite factum quid ostendere voluerimus, Bovem cum clitella, vel Equum, aratro adjunctum figuremus, quam quidem rem & absurdam sane, & ab cujuslibet ingenio vel viribus alienam provinciam innuere volumus: quod luculenter uno versu complexus est Horatius:

Optat ephippia Bos piger, optat arare Caballus.

Quod etiam Quintilianus ex Epistolis ad Atticum tangit, ubi lib. 5. inquit: *Non nostrum onus, Bos clitellas.* Dixit enim Cicero s. ad Atticum lib. *Clitella bovi sunt impositæ, plane non est nostrum onus, sed feremus.* Sed ad nostra redeamus.

JUDÆI. CAP. XXIV.

IN Divinis literis Judæi (ut sæpe dictum) hieroglyphice per Bovem intelliguntur. Nam Hierosolymitanus Hefychius Bovem eum accipit, qui mandata tantum legis simpliciter observat, utpote quod Bos sit laboris signum. Eucherius significationem ad omnes trahit, qui vitam laboribus exer-

Deut. 25. 44 Cent: & Mosaicum illud: *Non alligabis os Bovi trituranti,* interpretatur, ut neminem mercede sua fraudandum intelligat.

APOSTOLI PASTORES. CAP. XXV.

Proph. 7. 122. APOSTolos quoque per Boves accipit, qui suscepto Christi jugo universum terrarum orbem Evangelico vomere peraraverunt. Illud vero: *Quasi Bos ductus ad vicissimam,* quod pro vecorde nonnulli

A nonnulli dictum accipiunt, de Domino omnino intelligit, qui pro salute nostra eam quasi stultitiam suscepit. Ante fores templi ad abluendas ingredientium manus lavacrum aheneum Boves duodecim sustinebant, qui quidem frontibus tantum extabant, terga & posteriora occultabant. Per Boves eo gestu hieroglyphice factos, Gregorius Pastores Ecclesiarum intelligit, quorum aperta & in propatulo proposita opera cernimus, sed quæ ipsi clam faciant sentiantve, Dei iudicium, non nostrum esse debet: id enim ait sibi velle, quod eorum lateant posteriora.

VITIOSUS. CAP. XXVI.

Quod vero pertinet ad Vaccam, per hieroglyphicum ejus Divinæ literæ, ut idem tradit Eucherius, hominem vitium, quæ corporis sunt, plenum indicant, citato loco ex Psalmo: *inter Vaccas Psal. 67. 31. populorum.* Sed illud de Vaccis fœtis, quas Palæstini ad trahendam arcam Domini sine rectore junxerunt, Vitulis earum intra caulas domi detentis, ita interpretatur, fideles quidem intelligi, qui tamen etsi foris humanis affectibus torqueantur, illis alligati, à recto tamen itinere non declinant: quia ar-

B cam Domini portant, mandata quippe ejus menti firmiter infidentia. Et idem alibi ad Valerianum: *Tunc vere Bethsamis tendimus, cum viam rectitudinis gradientes, ad vicina erroris latera, etiamsi affectu pignorum avocent, minime declinamus.*

PODAGROSUS. CAP. XXVII.

Sed qui illud, quod ex Bovillo pede, podagrosus hominem significabant? Bos enim præcipue ungulis cum dolore articularum laborat, quo quamvis non intereat, ungulas tamen interdum amittit, & pedes vehementer intumescunt: unde fictum ab Ægyptiis, Tauri cœlestis pedem extra regionem suam in Æthiopas exporrigi, quorum & pedes & articulos esse tumori egregie obnoxios exploratum est, & in Italiam transgressos, paucissimos invenias, qui non articularum vitio laborant.

A LABORIBUS QUIES. CAP. XXVIII.

Solutus porro Bos, & præsepi redditus, partam à laboribus quietem ostendit, quod antiquissimè Ægyptiorum hieroglyphicum Græci adagio profecuti sunt, *βῶς ὑπὸ πρᾶσῃ*, Bos ad præsepe, dicentes, cum exautoratum hominem, & donatum jam rude, otioque tranquilliori vitæ restitutum significare voluerint: quia scilicet moris est ab laboribus Boves ad præsepe sistere, atque illis pabulum subministrare: quamquam sunt, qui proverbium ad melioris vitæ significatum detorqueant, & ingenium à labore proclive ad libidinem ex hoc intelligi contendunt. Sane quidem Hebræi conjectores, cessationis & ignaviæ signum esse dicunt, cum quis dormientes Tauros videre se per fomnium visus fuerit. Utcunque autem duodecim illi majores, qui regnum à Sabaco Ægyptiorum rege relictum sponte moderandum suscepere, ut oneri magis quam honori tantam regni curam sibi fuisse testarentur, in celebri illa pyramide quam commune collegarum omnium sepulcrum construxere, contignationem tecti, quæ uno constabat lapide, præsepibus adsculptis insignivere: ad quæ scilicet tot laboribus exantlatis, tot cujus abjectis & ablegatis, requieturi demum essent. Huic contrarium est, *Bos sub jugo*, de iis qui perpetuo labore fatigantur. Quod vero nos ab Jesu asserti in libertatem censetur, id ita intelligendum, Judæis impositum fuisse jugum, tanquam servis, ut quasi per vinculum ad præceptorum obedientiam traherentur, atque ita Deo servire discerent, & assuerent. Præcepit enim lex: *Non mæchaberis. Non occides.* An vero nos, quia sumus liberi, mæchandî licentia abutemur, & sicariam sine metu faciemus? nequaquam, imo nobis neque quidem concupiscere, neque vel irasci præceptum est. Arctiora igitur sunt jugi nostri vincula? at non ita, si rem recte perpendamus. Nam lex imperatorie mandat, ne quid perperam agamus. Assertor noster præcidendas monet vitiorum causas, ut neque quidem facere quicquam præter jus & fas in animum inducamus. Hæc enim est vera libertas, cum nosmetipsi sponte abjicimus vitiorum jugum, cum libidinum ergastula confringimus, & è malarum cogitationum voraginibus emergentes, vinculis omnibus expediti, in sinceritatis liberos campos evadimus, abstinemusque, non tamquam servi à flagitiis, metu flagri: sed tamquam ingenui, pie sanctæque educati, sponte probi modestique filii, &